

СИЛЫ И ДѢЙСТВОВАТЕЛЬСТВО

§. 12. Мы имаме вещество-то за самонедѣятельно, та отъ самосебе то не може да сѧ измѣнява, а гладаме, че тѣла-та измѣняватъ состояніе-то свойства-та и положеніе-то си. Тыл измѣненія требва да ставать отъ нѣкаквъ причинъ. Еслакаква причина, отъ којко става нѣкакво явленіе, наричася сила, или дѣйствователь.

Сущность-та на силы-ты и дѣйствовател-ты въ още скрыта отъ насъ, а познаты сѫ намъ само тѣхъ-ны-ты дѣйствія, та по нихъ дѣлимъ всички-ты дѣйствователе на два рода: 1.) притаженіе всемирно, или обще, и 2.) весьма тѣнки вещества: теплостъ, съѣтъ, магнитизмъ и електричество.

Приложеніе всемирно въ такава сила, отъ којко всички-ты части въ вещество-то взаимно са теглатъ да сѧ сближать єдна съ другъ. Таа сила сѧ показва въ различни явленія и спорадъ тѣхъ прїима наименованія тяготѣніе, тажесть и приложеніе частично.

Тяготѣніе наричаме онова дѣйствіе отъ всемирно-то приложеніе, отъ което небесны-ты тѣла сѫ въ движение вѣчно и неизмѣнно.

Отъ тажесть-тъ земны-ты тѣла са теглатъ камъ срѣдсточіе-то въ земеж-тъ, и оттова падать на земеж-тъ, кога не сѫ подпрены.

Отъ частично-то приложеніе частици-ты въ тѣла-та са теглатъ взаимно, кога сѫ весьма близо єдна до другъ. Приложеніе-то частично са нарича сцепленіе, кога дръжи скачены частици єднакви, а средство, кога скединака атомы разнородни.